

כירורג אברהם־יהודה

בן שמואל (סופר סת"ם) ושפרה. נולד בשנת 1912 בוילנה. עד גיל 10 למד ב"חדרים" ואחר־כך בגימנסיה. מתוך כמיהה ליופי למד את אמנות הציור והשתלם במוסיקה ובעודו עלם צעיר יצא לעבודה כדי לעזור למשפחה, אך עם זה הוסיף לעסוק בציור וגם כתב שירים באידיש. בשיריו משתקף יחס נפשי של קדושה למלחמת־החיים של האדם, ושל האדם היהודי ביחוד, וראיית עצמו כממשיך

מסורת הקדושה ונהטתה של אבותיו. כיהודי ראה את תיקונו בחיים שלמים בארץ־ישראל. לשם כך הצטרף לתנועת "החלוץ" ועשה למעלה משנה בהכשרה. ב־1934 עלה ארצה, עבד שנה בגבעת־השלושה. אך האושר שבעמל החלוצי לא יכול לרוות את צמאון נפשו־האמן שבו והוא עלה ירושלימה, עבד קשה במחצבה, השתלם בשיעורי־ערב בציור בבית־הספר "בצלאל", למד ערבית ואנגלית והגיע בהן לידיעה מושלמת, וגם בעברית הקפיד על טוהר השפה וסגנונה. אך את יצירותיו בפיוט ובהגות הוסיף לכתוב באידיש. גם חיבתו למוסיקה גבעה מטעמים אידיאליים ולא פעם ויתר על ארוחת־ערב ובמחירה שחסף שמע קונצרט או הצגה אופראית. ב־1936 נשא אשה ובמשך הזמן נולדו לו שני בנים. אך הוא נשאר מחוץ לזרם הרדיפה אחרי נכסים חמריים והוסיף לחתור אל השלמות הרוחנית. היה חבר פעיל בליגה הסוציאליסטית ובשנים האחרונות במפ"ם, ותמיד מתוך מסירות טהורה לאידיאל, בלי כל התבלטות עצמית ובקשת טובת־הנאה פרטית. ויתר על ימי עבודה לטובת חברים, שלדעתו היו זקוקים לכך יותר ממנו, ושקד לעשות טוב וחסד. שירת חמש שנים בנזירות, ובצל השכר הכספי הזעום ראה את השכר העיקרי במילוי החובה. בשלוש השנים האחרונות עבד בספריה הלאומית, וגם שם ראה את השכר האמיתי באפשרות להוסיף דעת מתוך ספרים ומהתקרבות לאנשי־רוח.

היה חבר ב"הגנה" מאז בואו לארץ ובמלחמת־השחרור שירת כסמל־תרבות ביחידתו והשתדל להשפיע על אנשיה מרוח החובה וההקרבה המפעמת בו, ולא פעם השתתף בפעולות מחוץ לתפקידו המיוחד. באחרונה, ב־18.7.1948, כשנצטווה פלוגתו לנטוש עמדה בקטע "בתי־מנדלבוים" בצפון ירושלים, נשאר אחרון בעמדה לבדוק אם לא נשאר בה איש ושם השיגהו כדור האויב. היה קבור בשייך־באדר א'. ב־10.9.1950 הועבר להר־הרצל בירושלים.